

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1420/2020
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председник већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Срђан Новаковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., које заступа Милија Станковић, адвокат из ..., ради иселења, вредност предмета спора 96.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1542/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1542/19 од 19.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Апелациони суд у Београду је побијаном пресудом Гж 1542/19 од 19.09.2019. године, преиначио првостепену пресуду Првог основног суда у Београду П бр. 10153/18 од 22.10.2018. године, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев за обавезивање тужених да се са свим лицима и стварима иселе из непокретности - куће у улици ... број .. у ..., изграђеној на кп.бр. .. КО ... и то тужена ББ из трособног, а тужена ВВ из двособног стана са леве стране дворишта, гледано са улице и две помоћне просторије са десне стране дворишта и да наведене станове и помоћне просторије испражњене од лица и ствари предају тужиоцу на слободно коришћење и располагање. Преиначена је и одлука о трошковима поступка, тако што је захтев тужиоца за накнаду трошкова одбијен и тужилац обавезан да туженима накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, благовремену ревизију изјавио је тужилац због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Тужене су поднеле одговор на ревизију. Предложиле су одбачај ревизије као недозвољене, јер је вредност спора испод ревизијског цензуса и обавезивање тужиоца на накнаду трошкова одговора у износу од 36.000,00 динара.

Тужба је у предметном спору поднета 30.04.2014. године. Предметни спор није спор о непокретности из члана 496. Закона о парничном поступку. Предмет тужбеног захтева је иселење тужених. Ради се о кондемпнаторном захтеву – захтеву за чинидбу, односно иселење тужених из непокретности са свим лицима и стварима и предаја у државину тужиоцу. Стога је у овом спору за оцену дозвољености ревизије меродавна вредност предмета спора означена у тужби, коју је суд прихватио у уводу првостепене пресуде. Вредност предмета спора је 96.000,00 динара. Ради се о спору мале вредности из одредбе члана 368. Закона о парничном поступку, па ревизија није дозвољена по одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Без утицаја је што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора.

На основу изложеног и применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца као недозвољену и одлучио као у изреци.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 165. Закона о парничном поступку одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о неопходним трошковима из члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**